

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

LUMINIȚELE

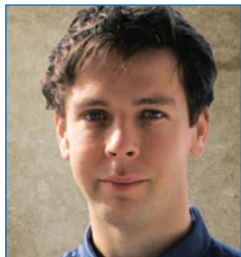
Călăuza ta noaptea

Cântând în tren

Accidentul ce a schimbat vieți

El te cunoaște

Blog-ul lui Dumnezeu

NOTA EDITORULUI FII UN PRIETEN

Când Iisus le-a spus ucenicilor Săi: „Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi”¹ El descria literal moartea Sa pe cruce pentru a salva omenirea. Evenimentele ce au urmat au dovedit că El a fost dispus să renunțe la tot pentru noi, prietenii Săi. Dragostea lui Iisus este perfectă, la fel și prietenia Lui.

Uneori mă gândesc oare cum aș proceda eu dacă aș fi într-o situație în care aș putea salva pe cineva dacă mi-aș da viața; dar știu că este puțin probabil să fiu testat într-un mod atât de dramatic. Provocările din viața mea sunt probabil mai neinteresante și ocaziile de „a-mi da viața” sunt în lucruri mai obișnuite.

Îmi petrec eu timpul cu prietenul care trece printr-o perioadă mai dificilă și nu este o companie prea distractivă, sau încerc să găesc scuze și să-l evit? Îmi vizitez prietenul bolnav – nu doar o dată la început, ci în mod regulat, dacă trebuie? Dacă am un bilet la un meci mare și prietenul meu nu are, aș fi dispus să i-l dau lui? Când prietena mea realizează ceva incredibil sau are o ocazie pentru o vacanță sunt cu adevărat bucuros și entuziasmat pentru ea sau sunt gelos pentru norocul ei? Când prietenii mei preferă alte restaurante sau alte activități decât mine, mă aștept tot timpul ca ei să fie cei care să renunțe în favoarea preferințelor mele?

Astfel de sacrificii „neinteresante” apar zilnic și sunt teste mai valide asupra caracterului meu decât drama ipotetică de viață și de moarte. Cu siguranță că nu am atins încă idealul din acest punct de vedere, iar lucrând la acest număr al revistei m-a inspirat să încerc mai din greu să fiu un prieten care, după cum spune Biblie, „iubește oricând”.²

Samuel Keating
Editor executiv

1. Ioan 15:13

2. Proverbe 17:17

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
C.P. 140, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

activated@activated.org

Web:

www.activated.org

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

www.auroraproduction.com
© 2014 Aurora Production AG.
Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-157-X

PRIETENI ADEVĂRAȚI

DE THERESA LECLERC

CA ADOLESCENTĂ AM CREZUT CĂ LE ȘTIU PE TOATE. Eram foarte nesigură, însă aveam și multe păreri – pe care le susțineam cu tărie! Privind în urmă, acum îi compătimeșc pe părinții mei. Sunt convinsă că n-am fost ușor de crescut, mai ales ca adolescentă. Nu mi-a plăcut că părinții mei erau mai stricți decât părinții unora dintre prietenii mei, ceea ce m-a determinat să mă distanțez de părinți, așa cum procedează mulți tineri. Eram convinsă că părinții mei nu mă înțelegeau și într-un fel aveam dreptate – chiar nu mă înțelegeau! Nici unul dintre ceilalți copii ai lor nu era ca mine. Eu puneam totul sub semnul întrebării și nu respectam regulile. Totuși, deși pe dinafară eram dură, în sufletul meu nu doream decât să găsesc pe cineva care să mă înțeleagă cu adevărat.

Într-o zi m-am pomenit la o întrunire la care eu eram singurul

adolescent. În timp ce adulții discutau între ei în grupuri mici, eu stăteam de una singură într-un colț și îi priveam, când o doamnă, pe nume Joy, a venit lângă mine și a intrat în vorbă cu mine. După un timp mi-am deschis sufletul față de ea și i-am povestit despre toate problemele mele. Mă așteptam, oarecum, de la ea să-mi țină o prelegere, în schimb, ea continua să mă asculte. Puteam să simt că îi păsa cu adevărat de mine și nu a încercat nici măcar o dată să mă pună la locul meu sau să-mi schimbe părerea; ea încerca cu adevărat să mă înțeleagă.

Acea discuție a însemnat începutul unei prietenii care, la bine și la greu, a durat șapte ani la rând, până ce Joy a murit. Ne plimbam împreună, iar uneori ne scriam bilețele cu ce era mai greu de spus pe față. Chiar și după ce s-a mutat într-un oraș îndepărtat am ținut legătura

prin telefon și prin scrisori. În toți acei șapte ani Joy a fost foarte bolnavă și ar fi putut muri în orice clipă, totuși nu am auzit-o niciodată să se plângă. Ea era mereu veselă și se interesa cu pasiune de oameni.

Joy m-a învățat ceva foarte important: Nu era nici o problemă să fiu eu însămi. În același timp, ea m-a învățat să încerc să-i înțeleg mai profund pe oameni, să privesc peste aparențe și uneori peste ceea ce spun oamenii, să-i accept pentru ceea ce sunt și să le arăt dragoste necondiționată. Deși, ca oameni, părem diferiți, suntem făcuți cu toții din același lucru și avem cu toții nevoie de dragoste, de înțelegere și de acceptare. Atunci când cineva ne observă nevoia și o satisface, noi înflorim.

THERESA LECLERC ESTE MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN AFRICA DE SUD. ■

DE MARIA FONTAINE, ADAPTARE

SĂ TE GÂNDEȘTI ÎN MOD CONSTANT LA ALȚII ȘI SĂ ÎNCERCI SĂ-I AJUȚI LA NEVOIE, mai ales atunci când aceasta implică sacrificiu de sine, este o cerință foarte mare! Este așa de ușor să fii leneș, egoist și să te gândești numai la tine. Majoritatea suntem așa din fire. Primele noastre reacții sunt în mod obișnuit legate de propria persoană – ce vrem și ce ne face pe noi fericiți. Dar cu ajutorul lui Iisus putem să ne creăm obiceiuri și reacții noi, care, în timp, ne vor ajuta să fim mai iubitori și mai grijulii.

Este firea umană să ne îngrijim de propria supraviețuire, de propria persoană și de satisfacția proprie, să ne punem nevoile și fericirea proprie pe primul loc. Însă Biblia promite: „Căci, dacă este ceva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi”.¹ Iisus ne provoacă să arătăm o dragoste mai profundă, de sacrificiu și imparțială pentru alții, chiar dacă știe că o asemenea dragoste este mult

O DRAGOSTE peste puterea omului

peste puterea noastră umană. Însă El ne poate ajuta să rupem acele circuite firești și să ne refacem conexiunile minții și ale inimii ca să urmăm porunca Lui, care este să-i iubim pe alții.

Iisus a spus primilor discipoli: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei dacă veți avea dragoste unii pentru alții”.² Dragostea pe care ucenicii lui Iisus o aveau unii pentru alții, pentru prietenii lor și chiar pentru străini, a atras multă atenție și a fost un exemplu puternic al dragostei lui Dumnezeu.

Ca să devii o făptură nouă, așa cum vrea Dumnezeu să fii, trebuie să îți-o dorești cu toată mintea și cu toată inima, să crezi din tot sufletul, să te rogi și să pui în practică toate faptele mărunte de dragoste altruistă. Atunci vei descoperi că te vei gândi mai mult la alții, vei observa mai repede de ce au nevoie și te vei preocupa mai mult și mai sincer de

fericirea și de bunăstarea lor.

Când dăruiești din tine însuși, când faci un efort în plus ca să te porți prietenește, când petreci din timpul tău vorbind cu cineva care se simte singur, sau când mângâi pe cineva bolnav, când compătimești și ajuți pe cineva în problema lui, când faci pe cineva să se simtă necesar vei descoperi că îți aduce un fel de satisfacție deosebită și o răsplată spirituală. Dacă faci aceste fapte mici de dragoste și altruism, vei fi binecuvântat personal cu o fericire care nu poate fi obținută prin nici un alt mijloc – fericirea de a ști că ai fost de ajutor pentru cineva aflat la nevoie.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

1. 2 Corinteni 5:17

2. Ioan 13:35

Prietenul adevărat iubește oricând și în nenorocire ajunge ca un frate.

– *Proverbe 17:17*

Cine își face mulți prieteni trebuie să fie la rândul lui un prieten, dar există un prieten care ține la tine mai mult decât un frate.

– *Proverbe 18:24 (traducere după Biblia în limba engleză)*

Apele cele mari nu pot să stingă dragostea și râurile n-ar putea s-o înece; nu poate fi cumpărată indiferent cât s-ar oferi pentru ea.

– *Cântarea Cântărilor 8:7 (traducere după Biblia în limba engleză)*

Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate. – *1 Petru 4:8*

Revarsă asupra mea, Doamne, Te rog, din duhul iubirii Tale, ca să fiu mai dornic să dăruiesc decât să primesc, să înțeleg decât să fiu înțeles, să mă gândesc mai mult la alții și mai puțin la mine.

– *Frederick B. Meyer (1847-1929)*

POEZIA IUBIRII

Dragostea este o pasiune solidă de a dăruii, nu o speranță continuă slabă de a primi. – *Swami Chinmayananda (1916-1993)*

Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul. – *1 Ioan 3:18*

Să iubești înseamnă să poți trage cu ochiul în Rai. – *Karen Sunde (n. 1942)*

Dragostea este doar un cuvânt până când apare cineva care îi dă substanță. – *Autor necunoscut*

Dragostea înseamnă să iubești ceea ce este mai puțin plăcut; altfel dragostea nu ar fi o virtute.

– *G. K. Chesterton (1874-1936)*

Nu există surpriză mai magică decât surpriza de a fi iubit: este mâna lui Dumnezeu pe umărul omului. – *Charles Langbridge Morgan (1894-1958)*

Să iubești poate să te coste mult, însă să nu iubești te costă întotdeauna și mai mult, iar cei care se tem să iubească descoperă de cele mai multe ori că lipsa de dragoste este un gol care le fură bucuria de a trăi.

– *Merle Shain (1935-1989)*

Dragostea adevărată înobilează și evidențiază activitățile practice din viață; iar activitățile casnice făcute din dragoste au în ele o poezie nemuritoare. – *Harriet Beecher Stowe (1811-1896)*

Noi spunem că bunătatea este „o favoare nemeritată”. Și ni se spune să iubim așa cum ne-a iubit și Hristos pe noi. El ne-a arătat bunătate; trebuie să arătăm și noi bunătate altora. Asta înseamnă să fim mai buni cu oamenii decât credem că o merită. – *Autor necunoscut*

A iubi ca să fii iubit este uman, dar a iubi doar pentru a iubi este îngeresc. – *Alphonse de Lamartine (1790-1869)*

Privind în urmă la viața ta descoperi că momentele în care ai trăit cu adevărat sunt momentele în care ai acționat în spiritul iubirii.

– *Henry Drummond (1851-1897)* ■

EL TE CUNOAȘTE

DE CHALSEY DOOLEY

CRED CĂ SUNT ÎN ACEA PERIOADĂ DIN VIAȚĂ în care sunt atât de ocupată cu toate proiectele mele și cu tot ce am de făcut ca mamă, profesoară și soție încât se pare că nu mai găsesc timp și pentru postat pe blog și scris scrisori prietenilor despre mine însămi.

Asta însă nu înseamnă că nu îi simt lipsa. Uneori parcă simt nevoia să existe cineva care să știe despre mine, să râdă cu mine de lucrurile amuzante, să zâmbească la noile realizări ale copiilor, să-mi dea o îmbrățișare virtuală și să mă încurajeze când fac față unor provocări noi, cineva căruia să-i pot spune despre dificultățile zilnice cu care mă confrunt sau alte noutăți, cineva care să fie „pe aceeași lungime de undă” cu mine. Există o diferență între a spune cuiva care încercă pe cât poate să te asculte – dar nu te înțelege în întregime – și cineva

care știe exact ceea ce simți și ceea ce încerci să exprimi și cât de important este pentru tine, în inima ta, ceea ce spui.

În copilărie nu am avut mulți prieteni. Ca adolescentă mă plângeam că nu știu să-mi fac prieteni. Într-un fel mă bucur că m-am obișnuit să fiu mai singuratică încât acum nu caut și nu simt nevoia să particip la evenimente sociale mari și petreceri și totuși mă bucur în felul meu de viața bogată și împlinită cu care sunt binecuvântată.

Am cel mai bun soț la care putem spera și ador să fiu cu copiii mei mai mult decât orice altă activitate din lume. Pot să comunic multe lucruri cu soțul meu – și încerc să o fac deși suntem amândoi foarte ocupați. Încercăm să ascultăm, să ne încurajăm și să ne fim unul altuia prietenul de care avem

nevoie. Însă fiecare dintre noi este bun la altceva, ne concentrăm pe altceva, avem lungimi de undă diferite, vise diferite și suntem diferiți – și trebuie să fim așa ca să putem acoperi tot ce trebuie în căminul și în familia noastră încât să cuprindem în întregime creșterea și îngrijirea copiilor noștri.

Mai demult mi-am făcut și eu cont pe Facebook ... dar nu te deranja să mă cauți! Chiar dacă mă găsești vei fi dezamăgit de pagina goală! A fost o încercare de a lua legătura cu prieteni vechi cu care pierdusem contactul după câțiva ani de călătorie, apoi căsnicia, familia și mutarea într-o țară nouă. Însă în loc să am un sentiment de „revenire acasă” și de emoție să reaprind prietenii plăcute și amuzante, am avut o reacție neașteptată de depresie. Frânturile de informație pe care le-am pri-

mit despre viața prietenilor mei au fost ca un duș cu apă rece. Cu toții au mers mai departe și se pare că le era destul de bine și fără mine! Indiferent cât de apropiați am fost, toate secretele, visele, momentele amuzante, râsetele și lacrimile pe care le-am împărțit, au trecut ca apa pe sub pod, iar viața s-a scurs mai departe.

Din fericire, după o zi-două, alte surse neașteptate de prietenie și-au făcut apariția, toate la momentul oportun ca să mă încurajeze. Câteva email-uri și telefoane neașteptate, vreo două vizite și chiar o scrisoare de mână. Cineva „acolo sus” a știu și le-a sincronizat pe toate numai bine. Mi-am revenit și acum sunt iar fericită. Foarte rar – chiar niciodată – intru pe Facebook.

Mi-am dat seama că dacă nu țin prea mult legătura cu cineva

nu înseamnă că prietenia cu acea persoană s-a sfârșit. Dacă vreunul din prietenii mei de demult ar avea nevoie și mi-ar cere să-l ajut și să fiu acolo pentru el/ea, cu siguranță aș fi și sunt aproape sigura că și el ar face la fel pentru mine. Am văzut că trebuie să-mi adaptez gândirea și să nu mă concentrez doar pe ideea „Un prieten este doar cel care este tot timpul dispus să mă asculte și să mă facă să mă simt importantă pentru fericirea lui/ei”. Prietenia noastră este acum într-o altă fază decât cum era înainte și nu este nimic greșit în asta.

Apoi, în dimineața asta mi-a venit un gând foarte încurajator: *Dumnezeu* ține un blog al vieții mele! Chiar dacă eu nu am timp să scriu un jurnal, un blog sau scrisori personale despre ce mi se întâmplă în viață, El le știe pe toate și le notează. Fiecare mișcare, fiecare gând,

fiecare faptă, fiecare cuvânt, fiecare decizie, lacrimă, zâmbet, emoție, boală, aventură, jultură, emoție, idee și vis de-al meu a fost și va fi înregistrat. Uneori, presupun, s-ar putea să fie un gând cam incomod. Însă astăzi mă bucur de asta.

Chiar dacă eu nu am timp să scriu o carte a vieții mele, cineva se ocupă de asta. Și am un prieten 24 de ore din 24 cu care să vorbesc și pe care să-L ascult, care știe în fiecare clipă cum simt în inima mea. Iisus este cel mai bun!

CHALSEY DOOLEY SCRIE
MATERIALE DE INSPIRAȚIE
PENTRU COPII ȘI PENTRU
ÎNGRIJITORII LOR ȘI SE OCUPĂ
CONTINUU DE EDUCAȚIA
COPILOR EI ȘI LOCUIEȘTE
ÎN AUSTRALIA. VIZITEAZĂ
WEBSITE-UL EI WWW.NURTURE-INSPIRE-TEACH.COM. ■

1900

1920

1959

1970

DE SCOTT MCGREGOR

CÂNTÂND ÎN TREN

JACK SE CUFUNDĂ ÎN SCAUNUL SĂU ÎN VAGONUL FRIGUROS și își trase căciula pe urechi. El și ceilalți pasageri erau blocați acolo de câteva ore. Locomotiva cu aburi și primul vagon al expresului de noapte au deraiat undeva în pustietate. Acum tot ce puteau face era să aștepte să le vină ajutoare. Era anul 1959, în mijlocul iernii și în mijlocul nopții; fără energie, fără căldură și fără lumină în afară de câteva lanterne pe care conductorul și câțiva pasageri le aveau la ei.

Jack știa că va dura ceva timp până când, undeva pe linie, cineva își va da seama că expresul întârzie și va trage alarma. Apoi vor trebui mobilizate echipele de căutare și trimise cu prudență. Un alt tren ar putea să vină pe linie din cealaltă

direcție, ceea ce ar putea fi periculos că s-ar putea ciocni de expresul întârziat. Sistemul de semnalizare pe acea porțiune de cale ferată era antic, după cum știa Jack, căci el lucra la căile ferate. Deci, după cum trase el concluzia, adevărata căutare a trenului lor deraiat nu va începe decât în zori.

Trenul se oprise brusc. Locomotiva cu aburi și primul vagon deraiaseră și se opriseră într-un taluz înalt de pietriș. Amândouă erau în picioare și în mod miraculos nimeni nu a murit, deși mecanicul și fochistul s-au lovit puternic la cap. Ei au fost duși în unul din vagoane să îndure frigul nopții alături de pasagerii lor, unii dintre ei fiind și ei răniți. Era frustrant și înspăimântător să știe că se aflau acolo cu puține șanse de a fi salvați

înainte ca să se lumineze.

Când, de undeva din vagonul lui Jack, cineva a început să cânte. Era vechiul cântec din Al Doilea Război Mondial al Verei Lynn: „The White Cliffs of Dover” („Faleză albă din Dover”). Curând toți au început să cânte. Iar când acel cântec s-a terminat cineva a început un altul.

„Am cântat toată noaptea” își aminti Jack. „Nu ne-a pasat ce cântec era. Am cântat cântece populare, cântece vechi de cabaret, imnuri, chiar și colinde. Cât timp cântam ne păstram curajul. Au venit și alți oameni din alte vagoane și ne-am înghesuit unii în alții ca să ne ținem cald. Mulți eram străini unii față de alții însă am devenit tovarăși de suferință și ne încurajam unii pe alții.

1980

1985

2000

2005

2014

Prietenul credincios este un acoperământ tare; și cel ce l-a aflat pe el a aflat o comoară. – Sirah 6:14

Pentru lume tu ești un singur om, dar pentru un om ai putea însemna întreaga lume. – Autor necunoscut

Eram o adunătură ciudată, de la tineri recruți în armată care se întorceau din permisie, până la familii tinere și oameni mai în vârstă, chiar și câțiva lângă care nu aș vrea în mod normal să mă aflu noaptea. Însă cumva toate barierele sociale au căzut. La început, imediat ce s-a produs accidentul, un tip enorm – Clifford îl chema, după cum am aflat – a scos pe gură un torent de înjurături cum nu am auzit în tot restul vieții mele de până atunci. Însă el a fost cel care l-a luat pe brațe pe mecanicul de tren și l-a dus în vagonul din spate și a stat lângă el tot restul nopții. Dacă am întâlnit în viața mea vreun om care să fie cel mai neșlefuit diamant neșlefuit acela a fost Clifford.

De multe ori am fost vinovat de a judeca o carte după copertă, însă în cazul lui am greșit – și probabil că greșisem și în multe alte situații. A fost din multe puncte de vedere cea mai incredibilă noapte din viața mea și m-am împrietenit rapid cu mulți din cei aflați acolo. Aproape că mi-a părut rău când a sosit echipa de salvare în dimineața următoare”.

În acea noapte mizeră, blocați în pustietate, Jack și ceilalți pasageri își făcuseră prietenii pe viață. S-au hotărât să se reîntâlnească în fiecare an la data accidentului. Jack a participat la nunțile lor și la unele din înmormântări. Clifford a devenit îngrijitor într-un spital apoi s-a alăturat brigăzii ambulanței din Saint John. Se pare că el era doar de câteva săptămâni ieșit

din pușcărie și în noaptea accidentului se ducea să încheie niște socoteli cu niște „prieteni” de odinioară. „Acel accident m-a oprit de la a-mi distruge viața” i-a spus el lui Jack după câțiva ani, la una din reuniunile lor.

Jack și-a văzut de viața lui și chiar a deveni tătic. Unii ar putea spune că viața lui nu este excepțională, însă în acea noapte el a învățat o lecție excepțională care a rămas cu el mereu și care a dorit să o împărtășească și cu mine. Uneori cele mai întunecate experiențe ale noastre pot ajunge cele mai bune și pot da naștere la cele mai bune prietenii.

SCOTT MCGREGOR ESTE
SCRIITOR ȘI COMENTATOR ȘI
TRĂIEȘTE ÎN CANADA. ■

Luminițele

DE VIRGINIA BRANDT BERG, ADAPTARE

PE VREMEA CÂND SĂNĂȚA-
TEA sofului meu era în declin și îl vizitam la spital am văzut pacienți stând în sălile de așteptare sau în paturile lor și m-am întrebat de ce sufereau. Unii dintre ei, în special cei mai în vârstă, stăteau acolo, singuri, zi după zi. O lună întreagă am vizitat spitalul în fiecare zi și nimeni n-a venit pe la ei. Nimănui nu-i păsa să-i viziteze.

Apoi m-am uitat de la fereastra camerei de spital a sofului meu, la autostrada aglomerată, unde mașinile alergau încoace și încolo, și m-am gândit la bieții oameni, pierduți – atâția oameni singuri și triști, atâtea inimi frânte.

Atunci mi-am dat seama cât de mult avem nevoie, fiecare dintre noi, fie pe moarte, fie prinși în tumultul vieții, de dragostea și de mila lui Dumnezeu. Am înțeles și cât de mult are nevoie Dumnezeu de *noi*, ca să-i călăuzim pe oameni

spre inima Lui de iubire. Mi-am amintit de acest cântec creștin, pe care uneori l-am cântat sofului meu, veghind la căpătaiiu său:

**Mila Tatălui strălucește
Ca un far, până departe.
Nouă El ne-a dat în grijă
Luminițele pe țarm înșirate.**

**Lăsați luminițele aprinse,
Peste valuri să lumineze.
Acolo un biet pescar,
Istovit, încearcă să se salveze.**

**Întunericul de păcat s-a lăsat,
Urlă valurile supărate.
Ochi dornici caută cu speranță
Luminițele pe țarm înșirate.**

**Întețește-ți lumina, frate,
În larg, un marinar prins în
furtună
Încercând să ajungă în port
E pierdut fără a ta lumină.¹**

Dumnezeu, Fiul Său Iisus și
Duhul Sfânt sunt lumina farului,

iar noi suntem luminițele de-a lungul țărmului. Dumnezeu ne-a încredințat niște responsabilități sacre – anumite lucruri care ar trebui să stea pe primul loc în viețile noastre. Există multe lucruri care solicită atenția noastră, iar timpul ne este limitat să avem grijă de toate. Dacă nu suntem atenți, este posibil să lăsăm de o parte ce este cu adevărat important. Tu poți fi o binecuvântare pentru familia ta, sau aproapele tău – „aproapele” fiind orice om pe care Dumnezeu ți-l pune în cale și care are nevoie de dragostea Lui și a ta, oricine pe care El dorește să-L iubească și să-L ajute prin tine.

VIRGINIA BRANDT BERG (1886-1968) A FOST EVANGHELISTĂ ȘI PASTOR AMERICANĂ. ■

Ceea ce ne ajută cel mai mult nu este ajutorul prietenilor noștri cât încrederea că ei ne vor ajuta.
– *Epicur (341-269 îdH.)*

1. „Luminițele”, muzica și versurile de Philip P. Bliss, 1838-1876

O DRAGOSTE FĂRĂ LIMITE

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTARE

DOMNUL ESTE BUN FAȚĂ DE TOȚI și îndurărilor Lui se întind peste toate lucrările Lui. Ochii tuturor nădăjduiesc în Tine și Tu le dai hrana la vreme. Ți deschizi mâna și saturești după dorință tot ce are viață. – *Psalmul 145:9,15-16*

Dragostea lui Dumnezeu se revarsă asupra fiecărui om. De la început, de când a creat omenirea, Dumnezeu îi iubește pe oameni. Indiferent care este relația lor cu El, El îi iubește. Poate că ei nu cred că El există; sau poate cred în El dar Îl urăsc; poate că nu vor să aibă nimic de-a face cu El; totuși El îi iubește. Dragostea, bunătate și grija Sa le sunt dăruite prin simplul fapt că fac parte din omenire.

Ființele umane sunt create după imaginea lui Dumnezeu.

1. Vezi Romani 3:23.

El iubește fiecare om iar dragostea Sa se traduce prin fapte de iubire din partea Lui – grija și binecuvântările Sale pentru omenire.

Dragostea lui Dumnezeu pentru omenire se vede mai clar prin răspunsul Său la nevoia noastră de mântuire. Fiecare om a decăzut¹ și de aceea avem nevoie de ajutor să ne împăcăm cu Dumnezeu. Dumnezeu, datorită iubirii Sale pentru fiecare dintre noi, a întocmit planul mântuirii prin care Iisus a venit pe pământ, a trăit o viață fără păcat, a murit luând asupra Lui păcatele noastre și astfel ne-a reconciliat.

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin

Dragă Iisus, Ți mulțumesc că ai murit pentru mine ca eu să am viața veșnică. Te rog să intri în inima mea și să mă ajuți să cunosc mai multe despre Tine și despre dragostea Tatălui Tău. Amin..

faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. – *Ioan 3:16; Romani 5:8*

Dumnezeu, în dragostea Sa, a făcut o cale prin care noi să evităm pedeapsa dreaptă pentru păcatele noastre, să ne împăcăm cu El și să revenim la o relație iubitoare cu el. El L-a trimis pe Fiul Său ca un înlocuitor, ca să ia pedeapsa fiecăruia dintre noi. El nu își revarsă judecata și mânia asupra nici unuia dintre noi deoarece Iisus a luat totul asupra Lui. Tot ce ne rămâne nouă este să credem și astfel păcatele noastre vor fi iertate, plătite. Aceasta este dragostea lui Dumnezeu, darul Său pentru mine și pentru tine.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

Brate de trandafiri

DE PALOMA SRIDHAR

LUCRURILE MERG DIN RĂU ÎN MAI RĂU, Doamne, și cred că știu de ce, mă gândeam în timp ce mi-am pus ochelarii de soare pe ochi și mi-am înfundat cât mai mult posibil mâinile în buzunare. Probabil că am făcut ceva foarte rău și de aceea nu mă mai iubești!

Ba da, te iubesc, mi-a răsunat o voce în inimă.

Ba nu, nu cred.

Ba da.

Dovedește-o!

Bine. Ce ai vrea?

Drumul pe care mergeam cu mașina era uscat, zgomotos și prăfuit. Oare ce era puțin probabil să gădesc?

Dacă îmi vei arăta un trandafir roșu atunci voi ști că mă iubești în continuare.

Doar unul? Mi s-a părut că Îl aud râzând. Ție ți-aș da brate de trandafiri!

Mai târziu, gândindu-mă la asta, mi-am dat seama cât de pros-

tească era cererea mea. Dumnezeu nu trebuie să-și dovedească iubirea; este acolo fie că noi ne dăm seama de ea sau nu.

În acea după-amiază m-am întâlnit cu o prietenă, la ea la birou. În timp ce pălăvrăgeam cu ea la o cafea mintea mea era în altă parte. Îi spuseseam lui Dumnezeu că nu trebuie să se ia după ce spuseseam eu deoarece știam că El mă iubește și că va avea întotdeauna grijă de mine; însă în sinea mea tot îmi doream să văd acea „dovadă”. Când conversația noastră s-a încheiat, m-am ridicat să plec și atunci am văzut: o mică vază de lut în colțul biroului avea un aranjament ciudat cu o mână de ferigi... și un trandafir roșu!

M-am bucurat. *Mulțumesc Iisus! Nu-mi mulțumi încă!* Parcă L-am auzit. *Am avut ceva să-ți arăt la colțul străzii, la intrarea în biroul prietenei tale – însă tu ai fost prea grăbită ca să observi. Uită-te acum.*

Am ieșit din clădire și primul lucru care mi-a atras privirea a fost nu *un trandafir*, ci *patru găleți* pline cu trandafiri roșii ce îmi zâmbeau! Și, pe lângă aceștia, pe rafturi erau alți trandafiri roșii. Era o florărie.

În orice altă zi această succesiune de evenimente ar fi putut fi o simplă coincidență; însă în această situație apariția neașteptată a tuturor acelor trandafiri – după conversația mea cu Dumnezeu – m-a ajutat să mă reasigure că El se îngrijește personal de mine și că dragostea Lui nu dă greș niciodată. El m-a creat pe mine și te-a creat pe tine și va face ceva minunat și din viețile noastre.

PALOMA SRIDHAR ESTE SCRITOARE ȘI REDACTOR PENTRU O COMPANIE DE DESIGN WEB ÎN MUMBAI, INDIA. ■

Căsătorită cu o stea

DE VICTORIA OLIVETTA

ÎN FILMELE ROMANTICE PE CARE LE-AM urmărit ca adolescentă tot universul parcă se oprea atunci când Dl. Perfect o întâlnea pe D-șoara Perfectă. Din acel moment tot ce aveau nevoie ca să supraviețuiască era să se privească în ochi și să se îmbrățișeze, de preferință într-o locație exotică de vis.

Ca mulți alții, credeam că așa este să te îndrăgostești. Însă în viața reală nu este așa. Nu l-am găsit niciodată pe Dl. Perfect – cel puțin în varianta de Hollywood – însă mi-am întâlnit steaua mea de cinema.

Soțul meu nu este în mod deosebit un romantic. Nu s-a arătat niciodată pe un cal alb cu un trandafir roșu în mână, declarând că voi fi prințesa lui pe vecie; nu mă scoate afară ca să privim împreună luna plină și nu îmi compune

mormane de poezii. Însă m-a susținut în momentele negre, a stat lângă mine când am fost bolnavă și a supraviețuit toanelor mele fără să se plângă.

Noi suntem diferiți și știm că avem nevoie unul de altul. Când sunt descurajată soțul meu se roagă pentru mine.¹ Când adorm pe canapea uitându-ne la TV el dă sonorul mai încet până mă trezesc și mă duc în pat. Când ne este greu ne rugăm împreună pentru călăuzirea divină. Când găsim soluția Îi mulțumim lui Dumnezeu împreună.

În timp ce eu scriu aceste lucruri el s-a dus prin ploaie să cumpere ce ne trebuie pentru prânz.

El nu este o stea de cinema dar cred că merită un premiu! El este un bărbat adevărat care a dovedit că va sta lângă mine pe soare și pe ploaie, la bine și la greu. El Îl iubește pe Dumnezeu, pe mine și

pe copiii noștri – iar pentru mine aceasta este cea mai bună poveste de dragoste care a fost spusă.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu că l-a lăsat pe Dl. Perfect să vină în calea mea. El este steaua filmului vieții mele.

VICTORIA OLIVETTA ESTE ADMINISTRATOARE, SCRIITORE ȘI CONSILIERĂ DE FAMILIE ÎN ARGENTINA. ■

Nu există relație mai încântătoare, plină de iubire și prietenie, o relație mai strânsă și mai unită așa cum este o căsnicie bună.

– Martin Luther (1483-1546)

O căsnicie bună permite schimbarea și progresul indivizilor și modul în care aceștia își exprimă dragostea.

– Pearl Buck (1892-1973)

1. Vezi Ecleziastul 4:9-10.

TU ȘI NUMAI TU

PATRU SUGESTII PENTRU A-ȚI CLĂDI ÎNCREDEREA ÎN TINE

DE GLORIA CRUZ

ESTE GREU SĂ-ȚI „IUBEȘTI APROAPELE CA PE TINE ÎNSUȚI”¹ dacă încrederea în tine însuși este scăzută. Dumnezeu ne-a făcut pe fiecare dintre noi să fim unici și ne-a înzestrat în mod echilibrat cu puncte tari și cu slăbiciuni. Problema apare atunci când ne comparăm cu alții și cu situațiile lor, sau ne măsurăm după standardele de succes ale societății și ajungem să fim mereu nefericiți.

Dacă te simți și tu așa uneori, ia în considerare aceste sugestii pe care eu le-am găsit foarte bune în a ridica moralul:

1 ANALIZEAZĂ-ȚI VALORILE PERSONALE DE BAZĂ ȘI, DACĂ ESTE NEVOIE, FĂ UNELE SCHIMBĂRI.

Întreabă-te ce este mai important – sănătatea ta sau imaginea ta? Să faci bani sau să ai liniște su-

fletească? Munca ta sau să petreci timp cu familia? Și așa mai departe. Dacă stabilești ce este cel mai important pentru tine te ajută să ai obiective clare către care să țintești.

2 SĂ CREZI CĂ TU EȘTI FOARTE SPECIAL PENTRU DUMNEZEU.

Domnul te cunoștea chiar înainte să te fi născut. „Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic, țeșut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului. Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele cari-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele”.²

3 FĂ-ȚI O LISTĂ CU PUNCTELE TALE FORTE.

Ce îți place la tine însuși? Nu te uita la lipsurile sau slăbiciunile tale ci la ceea ce este bun la tine, la talentele tale, la calitățile tale. Poate ești creativ, bun, vesel, inteligent, tolerant, generos. Deși trebuie să ne recunoaștem slăbiciunile ca să

ni le putem ține sub control, este de asemenea important să ne recunoaștem potențialul. „Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat”.³

4 SĂ FII RECUNOSCĂTOR PENTRU TOT BINELE PE CARE ÎL AI ÎN VIAȚA TA.

În orice situație te-ai afla încearcă să identifice ceva pozitiv pentru care să fii recunoscător, amintindu-ți că „necazurile sunt structura de oțel pe care se clădește caracterul”.⁴

Când înveți să înțelegi și să te îngrijești de nevoile tale emoționale vei putea să te interesezi și de alții și să fi o mare influență pozitivă pentru cei din jurul tău. Schimbarea începe din interior pe măsură ce lași lumina și iubirea lui Dumnezeu în ființa și în viața ta.

GLORIA CRUZ ESTE CONSILIERĂ CREȘTINĂ PENTRU FEMEI PENTRU DEZVOLTARE PERSONALĂ ÎN SPANIA. ■

1. Matei 22:39

2. Psalmul 139:14-16

3. Romani 12:6

4. Douglas Meador

MOMENTE DE LINIȘTE
DE ABI MAY

EL

ESTE ORA CINEI. Nu este tocmai o petrecere, dar este o masă specială. Au rezervat o încăpere, au comandat mâncarea iar acum stau în jurul mesei, mănâncă, beau și vorbesc.

Liderul acestui grup diferit de prieteni părea să fi fost foarte dornic să se așeze la masă – chiar el a sugerat unele detalii legate de organizare. Însă acum era foarte serios.

În toiul zgomotului făcut de farfuri și pahare el face o afirmație șocantă: Cineva îi va dezamăgi, cineva dintre ei îi va trăda.

Printre prietenii lui este unul mai vorbăreț și mai zgomotos care ia mereu conducerea. Precum toți ceilalți și el este uimit de ceea ce aude. El chiar vrea să știe cine va

fi acest trădător dar își dă seama că n-ar fi chiar atât de înțelept să țipe din capătul celălalt al camerei.

Există și un prieten mai tăcut. Și el este unul din cei mai apropiați prieteni ai liderului. Ne-am putea întreba de ce este mai special dacă nu a făcut nimic important. Însă de fiecare dată când liderul a făcut ceva important el i-a fost alături. Iar în seara aceasta, la această cină importantă, el stă aproape de lider, atât de aproape încât capul lui aproape că este pe umărul liderului.

Prietenul mai guraliv îi face semn. Mesajul era clar: „Află cine este trădătorul acesta”.

Cel tăcut îi șoptește liderului o întrebare la ureche. El îi răspunde încet. Nimeni altcineva din încăpere nu poate înțelege răspunsul. Nimeni nu a fost suficient de aproape ca să primească mesajul.

Doar dacă stăm în liniște lângă Mântuitor putem să-I auzim vocea. Doar dacă ne sprijinim în li-

niște de El putem primi răspunsurile pe care le căutăm. El a promis: „Apropiati-vă de Dumnezeu și El se va apropia de voi”.¹

În consemnarea Cinei cea de Taină² citim că „unul din ucenici, acela pe care-l iubea Iisus, stătea la masă culcat pe sânul lui Iisus”.³

Apropierea lui Ioan de Iisus este evidentă și în alte ocazii. Ioan a fost printre pușinii credincioși care au fost prezenți când Iisus a murit pe cruce.⁴ Apoi, când o persoană le-a apărut în depărtare, pe plajă, invitându-i pe ucenici să-și lase bărcile de pescuit și să I se alature, Ioan a fost primul care l-a recunoscut ca fiind Mântuitorul și a exclamat: „Este Domnul!”⁵

ABI MAY ESTE SCRITOARE
INDEPENDENTĂ ȘI EDUCATOARE
ÎN MAREA BRITANIE ȘI VOLUN-
TARĂ ACTIVĂ PE PROBLEME DE
SĂNĂTATE. ■

1. Iacov 4:8

2. Vezi Ioan 13:21-29.

3. Ioan 13:23

4. Vezi Ioan 19:25-27.

5. Ioan 21:7

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

DARUL UNEI IUBIRII MAI MARI

Dragostea pentru alții face parte din natura Mea divină, iar când Mă primești pe Mine devine și o parte din tine. Deși îți este dată fără vreo plată ești totuși responsabil să o pui în practică și să o aplici. Cum? Pas cu pas, o faptă de bunătate urmată de o alta, apoi de o alta.

Le poți arăta oamenilor dragostea Mea în multe feluri – prin iertare, prin milă, prin bunătate, considerație, grijă, înțelegere, cuvinte de iubire, cuvinte de încurajare, cuvinte de laudă, vorbind cu ei, ascultându-i, simpatizând cu ei, ajutându-i să-și ducă povara și dăruind din tine însuși chiar și atunci când se așteaptă

cel mai puțin de la tine sau o merită cel mai puțin.

De fiecare dată când îți pasă de alții și traduci acest sentiment în fapte de bunătate devii puțin mai mult asemenea Mie. De fiecare dată când împarți dragostea Mea, dragostea se va întoarce la tine. Cu cât dai mai multă dragoste Eu ți-o voi da înapoi cu surplus; Eu voi turna dragostea Mea în tine din plin, încât vei avea mai multă dragoste de care să te bucuri și pe care să o împarți cu alții. „Da-ți și vi se va da”.¹ Acesta este planul Meu pentru a dărui – cu cât dăruiești mai mult cu atât mai mult vei primi.

1. Luca 6:38